

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1632/2024
05.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Јевремовић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 106/22 од 18.12.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 174/24 од 19.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Јевремовић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 106/22 од 18.12.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 174/24 од 19.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 106/22 од 18.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због два кривична дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, за која су му претходно утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и новчане казне у износима од по 100.000,00 динара, и због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од једне године, и истовремено одређено да се она неће извршити, ако окривљени у року проверавања од две године не изврши ново кривично дело, и јединствена новчана казна у износу од 200.000,00 динара коју је дужан да плати у року од два месеца од правноснажности пресуде, а ако окривљени новчану казну не плати у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени ББ оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да она неће бити извршена, ако окривљени у року проверавања од једне године не изврши ново кривично дело, и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од два месеца од правноснажности пресуде, а ако окривљени новчану казну не плати у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Окривљенима АА и ББ су изречене мере безбедности забрана присуствовања одређеним спортским приредбама и то забрана присуствовања свим утакмицама ФК „Новоселац“ у трајању од по једне године од правноснажности пресуде, које ће се извршити тако што ће окривљени непосредно пре почетка времена одигравања утакмица овог клуба лично јавити службеном лицу у подручној полицијској управи, односно полицијској станици на подручју на којем се затекну и боравити у њиховим просторијама за време одржавања спортске приредбе, с тим да ће им суд опозвати условне осуде ако прекрше забрану присуствовања наведеним спортским приредбама, односно ако не изврше дужности које су им одређене.

Окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде и трошкове кривичног поступка оштећеним ВВ и ГГ на име заступања од стране пуномоћника о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Оштећени ВВ и ГГ су упућени да имовинскоправне захтеве остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 174/24 од 19.08.2024. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА и усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Нишу, преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу К 106/22 од 18.12.2023. године, у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу радње окривљеног АА, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, правно квалификовао као једно кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ и утврдио казну затвора у трајању од осам месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за коју му је утврдио казну затвора у трајању од осам месеци, па је окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, док је окривљеног ББ, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од једне године. Жалба браниоца окривљеног АА у осталом делу и жалба браниоца окривљеног ББ у целисти одбијене су као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Маја Јевремовић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи у целини тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или преиначи делимично, у делу одлуке о казни, на начин

ближе наведен у захтеву, или побијане пресуде укине у целини и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Маја Јевремовић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ истичући да је другостепени суд, приликом одмеравања казне окривљеном за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, повредио забрану двоструког вредновања обележја кривичног дела јер је као отежавајућу околност ценио јачину повреде и угрожавања заштићеног добра и то обичну тешку телесну повреду коју је задобио оштећени ВВ, која не прелази меру која је потребна за постојање овог кривичног дела, па стога није ни могла бити цењена.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Јевремовић, Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 54. став 3. КЗ прописано је да се околност која је обележје дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Према стању у списима предмета, кривична дела за која је оглашен кривим, окривљени АА је извршио као ... ФК „Новоселац“, током трајања фудбалске утакмице, тако што је физички напао играче гостујућег ФК „Слога“ и то оштећеног ВВ, којем је ногом задао ударац у доњу цеваницу и скочни зглоб леве ноге и шутирао га, и оштећеног ГГ, којем је затвореном шаком задао више удараца у пределу лица, врата, руке и тела, услед чега је оштећени ВВ задобио повреде у пределу главе и кажипрста леве руке, које су, појединачно процењене, представљале лаку телесну повреду, и повреду леве потколенице у виду прелома тела лишњаче леве ноге и уганућа злоба леве ноге, која сама за себе представља тешку телесну повреду, с тим да су све повреде скупно процењене, у време доношења, представљале тешку телесну повреду, док је оштећени ГГ задобио лаку телесну повреду у виду прекида тетиве мишића опружача петог прста леве шаке.

За постојање кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ које је окривљени АА извршио у стицају са кривичним делом насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, довољно је да је другом нанета тешка телесна повреда.

У конкретном случају, другостепени суд је окривљеном АА као отежавајућу околност узео у обзир бројност и врсту повреда у оквиру тешке телесне повреде коју је задобио оштећени ВВ и лаку телесну повреду коју је задобио оштећени ГГ, као и ток опоравка обојице оштећених, ценећи на тај начин јачину повреде и угрожавања заштићеног добра.

Јачина повреде и угрожавање заштићеног добра, која је од стране другостепеног суда оцењена као отежавајућа околност, превазилази меру која је потребна за постојање кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које је окривљени АА, између осталог, оглашен кривим. Ово имајући у виду да на оцену јачине повреде и угрожавања заштићеног добра поред интензитета нарушавања телесног интегритета оштећеног ВВ, имају утицај начин и околности под којима је ово кривично дело извршено, односно да је истом приликом окривљени АА вршећи кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, оштећеном ГГ нанео лаку телесну повреду, па је другостепени суд, приликом одмеравања казне окривљеном, ове околности могао да узме у обзир као отежавајуће, у смислу члана 54. став 3. КЗ.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да је приликом одмеравања казне окривљеном АА кривични закон правилно примењен, па су супротни наводи захтева његовог браниоца, адвоката Маје Јевремовић, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног АА поднео је и због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, наведене повреде закона бранилац окривљеног АА образлаже оспоравањем чињеничних утврђења нижестепених судова, уз изношење сопствене оцене доказа, на основу које изводи закључак да се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела тешка телесна повреда, већ лака телесна повреда, и на тај начин, суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, док наводима да суд окривљеном АА није правилно одмерио казне с обзиром на чињенице које утичу да казне буду веће или мање, указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, у чије разматрање се Врховни суд није упуштао обзиром да повреде закона из члана 440. и 441. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић